

**Etapa județeană/a sectoarelor municipiului București a olimpiadelor naționale școlare
2025**

**Probă scrisă
ISTORIE
Clasa a X-a**

- **Timpul de lucru este de trei ore.**
- **Ambele subiecte sunt obligatorii.**
- **Se acordă 10 puncte din oficiu, care se adaugă la Subiectul I.**
- **Subiectele se tratează pe foi separate.**

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „Revenind la unificarea Germaniei, Bismarck și-a dat seama că aceasta nu se va putea finaliza fără un al treilea război, de data aceasta, cu Franța. În timp ce armata prusacă își pune la punct ultimele retușuri înainte de a intra în luptă, Bismarck făcea totul ca să cultive nemulțumirea lui Napoleon al III-lea, ce n-a izbutit în urma războiului austro-prusac, să ocupe o parte din Renania, Belgia și Luxemburgul.

Între timp, diplomația franceză încerca să închege un bloc între Franța, Austria și Italia, dar refuzul lui Napoleon al III-lea de a-și retrage garnizoanele din Roma, scotea din competiție partenerul italian. [...] Austria, deși dorea revanșa și ducea tratative cu Franța, nu se încumeta să participe la un război împotriva Prusiei, din cauza nepopularității unei asemenea acțiuni în cadrul populației germane din Imperiul său. [...]

Pretextul războiului a fost legat de candidatura lui Leopold de Hohenzollern la tronul Spaniei, tron rămas vacant. Diplomația, cât și opinia publică franceză nu putea admite ca dinastia care ocupa tronul Prusiei să fie și în Spania, astfel fiind pusă în primejdie securitatea Franței, atât dinspre răsărit, cât și din sud-vest. Regele Wilhelm I al Prusiei a fost de acord cu cerința Franței, deși Bismarck considera că sosise momentul ideal, când Franța, înfuriată de această candidatură, va fi ea agresoare și va declara război. Până la urmă, calculele vicelanului diplomat prusac s-au adeverit întocmai.“

(N. Ciachir, *Istoria universală modernă*)

B. „La sfârșitul anilor '60, statele germane din sud nu erau prea interesate de o fuziune cu Germania de Nord. Între aceste regiuni existau deosebiri de ordin religios – sudul era predominant catolic, iar nordul luteran. [...] Naționalismul pătimaș ar fi putut face sudul mai îngăduitor față de nord, însă această stare de spirit nu apăruse la sfârșitul anilor '60. Bismarck s-a gândit că un război cu Franța putea trezi și în populația din sud astfel de sentimente naționaliste. El a început să pună la cale o politică de confruntare diplomatică menită să provoace un conflict cu Franța. [...]

La 19 iulie 1870, Franța a făcut declarația de război mult așteptată de Bismarck. Primul ministru prusac încheiase o alianță defensivă cu cele patru state germane din sud. Acum intrau toate în război împotriva Franței. Prin urmare, atunci când a izbucnit <războiul franco-prusac>, conflictul implica o coaliție a tuturor statelor germane cu excepția Austriei, îndreptată împotriva Franței.“

(J. R. Barber, *Istoria Europei moderne*)

C. „În nou-creata Germanie, ca și mai înainte în Prusia, Bismarck a acceptat necesitatea anumitor schimbări ale vechii tradiții. [...] Bismarck îi considera pe creștinii luterani, [...] ca fiind cetățeni loiali, în schimb pe catolici [...] îi socotea periculoși, văzând în ei potențiali trădători. [...]

Campania anticatolică a cancelarului a început în 1872. Printre măsurile luate de el [...] se numărau desființarea dreptului clerului de a formula critici la adresa statului și interzicerea doctrinei iezuite și a misionarismului. De asemenea, statul a închis școlile înființate pentru cler [...].

În afară de faptul că a luptat fără preget împotriva altor crezuri care riscau să slăbească statul, Bismarck a oferit cel mai generos program de îmbunătățire a calității vieții [...]. O lege promulgată în 1882, stipula un program de asistență în caz de boală pentru toți muncitorii [...]. Șapte ani mai târziu a pus în aplicare un program de acordare a pensiei de bătrânețe. În 1884, statul a instituit și o asigurare în caz de accidente pentru muncitori, toate costurile urmând a fi suportate de către patroni. [...]

În 1888 a venit la putere un conducător tânăr și îndrăzneț, care și-a luat numele de Wilhelm al II-lea. Înainte de sfârșitul anului 1890, acest nepot al lui Wilhelm I l-a obligat pe Bismarck să-și dea demisia. [...] Wilhelm al II-lea a continuat [...] politica lui Bismarck de întărire a armatei. Însă măsurile împăratului vizând extinderea armatei și construirea unei flote mai bune [...] au creat imaginea unei Germanii agresive și militariste.”

(J. R. Barber, *Istoria Europei moderne*)

Pornind de la aceste surse istorice, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați, pe baza sursei **C**, două informații referitoare la acțiunile împăratului Wilhelm al II-lea. **4 puncte**
2. Menționați, pe baza sursei **B**, două caracteristici ale statelor germane din sud. **4 puncte**
3. Menționați, pe baza sursei **C**, două asemănări între măsurile adoptate de cancelarul german. **4 puncte**
4. Formulați o opinie referitoare la unificarea Germaniei, susținând-o cu câte o informație selectată din sursa **A**, respectiv din sursa **B**. **8 puncte**
5. Prezentați alte două fapte istorice desfășurate în cadrul relațiilor internaționale din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în afara celor din sursele **A** și **B**. **10 puncte**
6. Argumentați, prin două fapte istorice relevante, afirmația conform căreia românii participă la acțiuni revoluționare în anul 1848. **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Analizați comparativ, în aproximativ trei-patru pagini, **evoluția statelor moderne în secolele al XVIII-lea – prima jumătate a secolului al XIX-lea**, având în vedere:

- menționarea a două cauze care au determinat apariția Iluminismului în secolul al XVIII-lea;
- menționarea a două asemănări și a două deosebiri dintre faptele istorice referitoare la SUA și cele referitoare la Franța, desfășurate în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea;
- prezentarea a două fapte istorice referitoare la influențele ideilor iluministe în Europa Centrală și Estică, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea;
- prezentarea unei asemănări între două fapte istorice desfășurate în relațiile internaționale din primele patru decenii ale secolului al XIX-lea;
- formularea unei opinii referitoare la evenimentele desfășurate în anul 1848 în Europa Occidentală și susținerea acesteia cu două argumente istorice.

Notă !

Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** sintezei, evidențierea **relației cauză-efect**, susținerea opiniei cu **argumente istorice** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/ logice** a faptelor istorice și **încadrarea** sintezei în limita de spațiu precizată.